

24-CHO Y CHO TỖ KHEO NI¹²⁶

A. DUYÊN KHỞI

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Cấp-cô-độc, rừng cây Kỳ-đà, nước Xá-vệ.

Bấy giờ, có một Tỳ-kheo khát thực, oai nghi đầy đủ. Lúc ấy, có một Tỳ-kheo-ni gặp ông, liền sanh thiện tâm, nhiều lần thỉnh vị Tỳ-kheo kia, nhưng vị Tỳ-kheo kia không nhận lời.

Một thời gian sau, chúng Tăng Kỳ-hoàn chia y vật. Tỳ-kheo kia đem phần y của mình ra khỏi cửa ngõ Kỳ-hoàn thì lại gặp Tỳ-kheo-ni này vừa mới đến. Tỳ-kheo kia nghĩ: Tỳ-kheo-ni này nhiều lần mời ta mà ta không nhận lời. Nay ta nên đem phần y này trả lễ sự mời thỉnh kia. Nhưng chắc cô không nhận. Việc này cũng đủ đáp trả nhau. Nghĩ xong, Tỳ-kheo kia nói với Tỳ-kheo-ni:

- Đại muội, đây là phần y của tôi. Đại muội cần thì có thể lấy dùng.

Tỳ-kheo-ni liền nhận. Tỳ-kheo kia hiềm trách Tỳ-kheo-ni này

rằng, - Ta đã nhiều lần nói với người khác rằng, “Tỳ-kheo-ni này nhiều lần thỉnh tôi. Đem phần ăn của cô để dành cho tôi, tôi không nhận. Do đó tôi nghĩ rằng, Tỳ-kheo-ni này nhiều lần thỉnh tôi. Đem phần ăn của cô để dành cho tôi, tôi không nhận; nay tôi đem phần y này biếu cho Tỳ-kheo-ni này với ý nghĩ rằng, cô cũng không nhận, đủ để đáp trả nhau. Nhưng cô lại nhận.”

Bấy giờ, các Tỳ-kheo nghe được, trong đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết tầm quý, hiềm trách Tỳ-kheo kia: Sao Tỳ-kheo đem y cho Tỳ-kheo-ni mà tâm không xả, lại đi nói với người khác?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đảnh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền dùng nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách Tỳ-kheo kia:

- Việc ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp

126. Ngũ phần, Thập tụng: Ba-dật-đề 26; Tăng kỳ: Ba-dật-đề 28; Căn bản: Ba-dật-đề 24. Pali, Pác. 25. cīvaradāna

Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Sao Tỳ-kheo cho y đến Tỳ-kheo-ni mà tâm không xả, lại đi nói với người khác?

Bấy giờ, Đức Thế Tôn dùng vô số phương tiện quở trách rồi, bảo các Tỳ-kheo:

- Kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu, chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào, cho y đến Tỳ-kheo-ni, Ba-dật-đề.

Thế Tôn vì Tỳ-kheo kiết giới như vậy. Trong số Tỳ-kheo có vị dè dặt, không dám cho y đến Tỳ-kheo-ni thân lý, bạch Phật. Phật dạy:

- Từ nay về sau được phép cho y Tỳ-kheo-ni thân lý, nếu cho y Tỳ-kheo-ni không thân lý, Ba-dật-đề.

Thế Tôn vì Tỳ-kheo kiết giới như vậy. Bấy giờ trong Kỳ-hoàn, hai bộ Tăng cùng phân chia y vật, phần y của Tỳ-kheo thì Tỳ-kheo-ni nhận được; phần y của Tỳ-kheo-ni thì Tỳ-kheo nhận được.

Lúc Tỳ-kheo-ni nhận lộn phần y đó bèn mang đến trong Tăng-già-lam bạch các Tỳ-kheo:

- Đại đức, đem y này trao đổi được không?

Tỳ-kheo trả lời:

- Nay các cô, chúng tôi không được phép cho y đến Tỳ-kheo-ni chẳng phải thân quyến.

Bấy giờ, các Tỳ-kheo bạch Phật. Phật dạy:

- Từ nay về sau, nếu là trao đổi, cho phép cho y đến Tỳ-kheo-ni chẳng phải thân quyến.

Từ nay về sau nên nói giới này như vậy:

Tỳ-kheo nào, cho y đến Tỳ-kheo-ni chẳng phải thân quyến, trừ trao đổi, Ba-dật-đề.

B. GIỚI TƯỞNG

Tỳ-kheo: Nghĩa như trên.

Thân quyến, chẳng phải thân quyến: Như đã giải trước¹²⁷. Y: Có mười loại như trước đã nói¹²⁸.

Trao đổi: Đem y đổi y, đem y đổi phi y, đem phi y đổi y, đem kim đổi dao hoặc chỉ may, cho đến một ngọn cỏ thuốc.

127. Xem Ch.iv. Ni-tát-kỳ iv, cht. 41.

128. Xem Ch.iv. Ni-tát-kỳ i. Ngũ phần, Thập tụng: Ba-dật-đề 27. Tăng kỳ: Ba-dật-đề 29. Căn bản: Ba-dật-đề 25. Pali, Pác. 6 cīvarasibbana.

Nếu Tỳ-kheo cho y cho Tỳ-kheo-ni chẳng phải thân quyến, trừ trao đổi, Ba-dật-đề.

Tỳ-kheo-ni, Đột-kiết-la. Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la. Đó gọi là phạm.

Sự không phạm: Cho y cho thân quyến, cùng nhau trao đổi, hoặc cho tháp, cho Phật, cho Tăng; tất cả không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới, si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.